

brošchi a pogrošy jima a žašcho: „Newěštej wej, kotaregož ducha žišeschi wej stej? pscheto togo žloweła šyn nějo pschisšel, tych žlowełow dusche škasyt, ale šdžaržat. Lej, gnady a smilny a wot sežerpliwije myšli jo ten Kněš! Gaby won taki był, ako my žlowełi šmy, ga něby ten šwět juž dawno wězej stajał, jo nicht wot naš něby dwanašcjo lět stary hordował, won by južo předł togo šamego š togo landu tych žhwyh huchyschony hordował; Bog pał jo gnadny, smilny a wot dlujšeje myšli. A wot togo žomy něto wězej gronišch.

Ev. Matth. 13, 24—30.

Drugu pschirownosčž kłaješcho Jesus jim předł a žašcho: To něbjaske kralejštwo jo rowne žlowełoju, kotaryž dobre šeme na šwoju rolu šejo.

Gaž pał te luže spachu, pschize jeho winik a šejascho selišcjo mjasy do teje pschenize, a žěšcho pschěz.

Gaž něto ta selina šrosče a plody pschinaje, ga šjawi še tež to selišcjo.

A togo gospodara šlužabniki pschizechu a žachu š nomu: Kněžo, nějšy ty dobre šeme na tvoju rolu šel, wotkul ga ma wona to selišcjo?

Won pał žašcho š nim: to jo ten winik žynik. A te šlužabniki žachu š nomu: žoščy ga, ab my tam duže jo huplali?

Won pał žašcho š nim: ně, aby niži to selišcjo plejuze tu pschenizu šebu něhuryli.

Dajšcho hobyňa gromaje roščž až do žuow; a we žuownem žažu žu ja š tym žejatam řaž: šgromaježo šerwej to selišcjo a šwěžežo jo do walizkow, aby še spaliko; ale tu pschenizu šgromaježo do mojeje šrežne.

Ša žu wam, l. p! š togo š. evangelia pošasasch: Tu sežerpliwu myšl Božu.

- I. Psches žo Bog tu šamu šopokasujo, a
- II. Žo jogo š tej šamej wabi a šporajo.